

Nr 309.

Av herr **Fjellman**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 50, angående försvarsväsendets ordnande.

I kungl. propositionen den 20 februari 1925 nr 50 angående försvarrets ordnande är alltjämt musikedirektörernas pensionsålder satt till 50 år.

Vid flera olika tillfällen har det, ur såväl ekonomisk, konstnärlig som praktisk synpunkt, framhållits lämpligheten av att framflytta denna åldersgräns.

Musikedirektörerna äro i regel vid 50 års ålder i sin fullaste livskraft och mognad. Det finnes inga som helst jämförelser eller beröringspunkter mellan musikedirektörer och annan militär personal, som på grund av minskad fältduglighet etc. måste pensioneras vid 50 år.

Musikedirektörerna, såsom lärare och ledare av musikkårerna, äro tvärtom på grund av den erfarenhet och rutin, som de under sin tjänstetid förskaffat sig, särdeles lämpliga för sin uppgift även efter 50 år och på grund härav mera att jämföra med läkare, veterinärer och intendentur.

På grund av det ovan anförda får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att pensionsåldern för musikedirektörer höjes från 50 till 55 år.

Stockholm den 17 mars 1925.

J. Fjellman.
